

27

Na Facebooku mám 807 žádostí o přátelství a na Instagramu 9 000 nových sledujících.

Dostala jsem strašně moc zpráv a zabere mi celý den, než se prokoušu k té nejdůležitější, od chlápka, který tvrdí, že přesně ví, jak mi je, protože jeho mámu taky zabil Stračí muž. Jmenuje se Ross, je mu pětadvacet a jeho máma Sharon byla pátou obětí.

Nejdřív zpanikařím, ale pak z toho mám radost. Vždycky jsem doufala, že se bude dívat někdo jako já, i když to rozhodně neznamená, že mu bezmezně věřím.

Rozkliknu si jeho stránku na Facebooku. Má manžela. Vypadá šťastně. Ale tak vypadám i já, když mě požádáte, abych se usmála do objektivu.

Když nejsem v přímém přenosu, producenti čtou moje zprávy, a pokud jsou dostatečně zajímavé, další pondělí je použijí ve shrnutí uplynulého týdne.

Ahoj Jessico. Viděl jsem tě mluvit a bylas úžasná. Promiň, jestli ti to připadá divný, ale když si budeš chtít někdy promluvit, jsem tady. Už tě nebudu otravovat. Jen jsem chtěl, abys o mně věděla.

Neodpovím mu hned. Místo toho projedu historii jeho příspěvků, až narazím na delší odmlku, což mohlo být období smutku.

Bylo by divné, kdyby někdo aktualizoval svůj Facebook, když mu zrovna zabili mámu, a Ross naštěstí nebyl ten typ. Jsem za to vděčná. Je to další znamení, že jde o normálního kluka, který si myslí, že dělá dobrou věc, když mě kontaktuje.

Taky to znamená, že jsem v předstihu, protože Stračí muž nezničil jen moji rodinu, a já potřebuju jakoukoliv pomoc.